

Šafopis

č.3, červen 2026

PRÁZDNI NOVÉ ČÍSLO

Školní rok se nám chýlí ke konci a blíží se tolik očekávané prázdniny. V květnu a červnu se doladují závěrečné známky a my doufáme, že se svým vysvědčením budete na konci školního roku spokojeni!

V tomto čísle se stala zajímavá věc, sešlo se nám velmi hodně básniček. Jde vidět, že naši žáci mají tvořivého ducha a je jenom dobře, že dovolí ostatním nahlédnout pod pokličku jejich básnického umu.

Kdyby chtěl kdokoliv napsat do dalšího čísla našeho Šafopisu svůj článek, můžete jej zaslat na safopis@zssafarikova.cz

Ať se vám letní prázdniny vydaří, prožijete je nádherně se svými blízkými s hromadou krásných zážitků. V září se pak opět sejdem na naší škole. Tedy až na jednu výjimku. Loučí se s námi naši devátáci, kterým začíná nová životní etapa na středních školách a učilištích. Přejeme jim v životě jen to dobré a rádi je zase uvidíme, když se rozhodnou nás navštívit.

redakce Šafopisu

Den naruby 2026

30. dubna 2026 se na naší škole odehrála jedna z nejoblíbenějších akcí roku – Den naruby. Hlavním tématem letošního ročníku byla recyklace a třídění odpadu.

Od rána bylo všechno naopak. Žáci lezli do školy oknem, což bylo pro naše prvňáčky úplně nové a velmi zábavné. Místo aktovek si děti přinesly kufry, pytle, kbelíky, a dokonce i popelnice. Další zajímavostí bylo, že si všichni – žáci i učitelé – oblékli kostýmy. Téma recyklace a znovupoužitelnosti tentokrát jasně převládalo.

Po celý den zůstali žáci ve třídách, kde plnili úkoly o recyklaci a vyráběli krabičky na odpad a plakáty k jeho správnému třídění.

Na závěr se všichni přesunuli do jídelny, kde je čekalo překvapení. Místo klasického výdeje obědů byly připravené švédské stoly, ze kterých si každý mohl nabrat, co chtěl.

Už se těšíme na příští rok!

Daniil Pylypiuk - 7.A

Krabičky na tříděný odpad v režii našich žáků a tematická báseň

Čistota

Plýtvání a spalování

zapříčinilo globální oteplování.

Popelářům práce se kupí,

znečišťovatelé volají „Jupí“.

A plastů hodně v přírodě je,

recyklace je jediná naděje.

Kontejnery špíny zaplnily skládky,

avšak stále je cesty zpátky.

Přitom stačí být ekologický,

vzít věci do svých ruk,

nevyhazovat odpad chemický,

Země stane se silnou jako buk.

Martin Hnilica - 9.A

Čápi z 5.B

Do dnešního čísla nám dodali pořádnou čapí nadílku žáci 5.B. Použili tento motiv ve výtvarné výchově formou líbivých obrázků, které jsme pro vás zachytili formou koláže na tabuli a také rozvinuli svou tvořivost při tvorbě básniček na „čapí téma“. Byly všechny moc povedené, leč všechny jsme je sem dát nemohli.

Čáp

Přemek Bíreš

Na komíně stojí čáp,
dívá se tam dolů rád;
přišlo zase hezké jaro,
přišel za ním kamarád.

Na louce už kvítí květ,
je to pěkný barevný svět.
Čáp si chodí sem a tam
rád je tady, není sám.

Sluníčko nás zahřívá,
vítr tiše zaspívá,
jaro přišlo mezi nás,
je to krásný jarní čas.

Když se večer přiblíží,
slunce pomalu se níží,
čáp už domů spát,
zítra bude zase rád.

Jaro

Markéta Ječmenková

Jaro už je tady,
venku svítí sluníčko,
hrajeme si s kamarády,
venku jsme zas maličko.

Čápi staví na střeše,
svoje hnízda veliká,
voda v řece klidně teče,
život rychle utíká.

Houpeme se na
houpačkách,
bavíme se s kamarády,
hrajeme spolu bumbrlíka,
tohle máme rádi.

Jaro jaro jaříčko,
postůj chvíli maličko,
mám tě ráda velice,
ze všech období nejvíce.

Čapí kamarádi

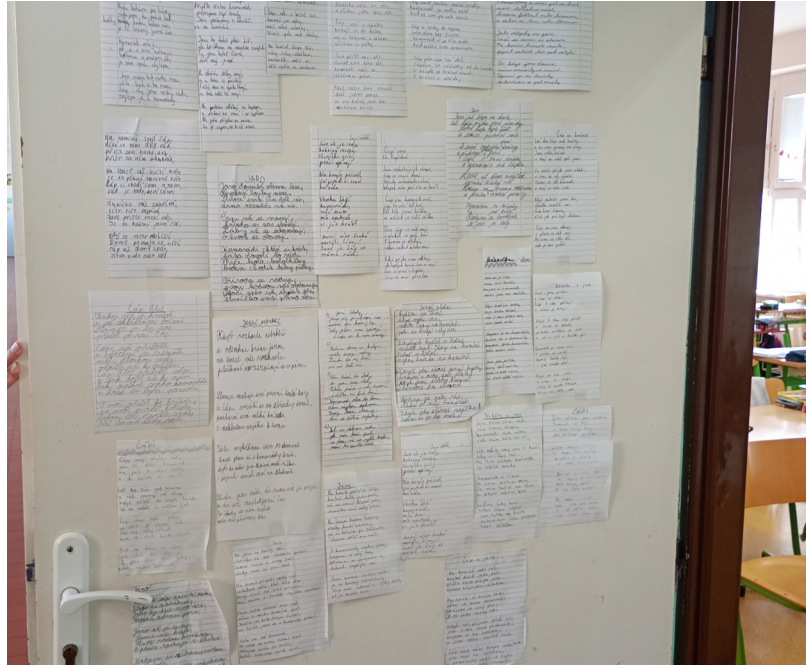
Emily Kuráň

Ráno vstanu vidím čápy,
jak v hnízdě se kamarádi,
samá krása krásný svět,
je radost na ně pohledět.

Už je jaro, hnízdo plné,
čápi jsou v něm rádi,
až vysedí svoje vejce,
budou noví kamarádi.

Čápi rádi v bečvě loví,
chutnají jim rybky,
mají velké zobáky,
létají pak nad oblaky.

Na komíně klope čáp,
ťuky ťuky zobákem,
kamarádi smějí se,
běží rychle za mrakem.

Volba povolání - očima pátáků

Žáci 5.B nám do aktuálního čísla dodali také slohové práce, ve kterých píší, čím by chtěli být. Budoucí povolání je důležitá věc a je skvělé, že už i „pátáci“ mají své budoucí sny a vize.

Sklář

Ahoj, já jsem Šimon. A jednou, až budu starší, tak bych se chtěl stát sklářem. Už odmalička mě fascinovalo, jak skláři vyfukují, formují, různě barví, chladí a brousí sklo.

Chtěl bych si vystudovat sklářskou školu ve Valašském Meziříčí a potom pracovat ve sklárně v Karolince. Zde bych vyfukoval, brousil a barvil sklo a naučil bych se tady všechny potřebné dovednosti. Vydělal bych si první peníze, za které bych si udělal svou soukromou dílnu. V dílně bych zaměstnal pár sklářů. Vyráběli bychom zde hlavně sklínky, vázy, džbány a umělecké dekorativní předměty. Po dvou letech bych si dílnu o něco rozšířil a přistavěl malý obchůdek. Každým rokem bych svou dílnu rozšiřoval, až by se z ní postupem času stala malá soukromá sklárna. Jestli by se mi to nespěnilo, tak bych chtěl pracovat aspoň ve velké sklárně.

Sklářem se chci stát, protože v ČR má sklářství dlouholetou tradici a chci, aby toto řemeslo nadále pokračovalo. Doufám, že se mi moje přání vyplní.

Šimon Sýkora - 5.B

Spisovatel

Mé vysněné povolání je být spisovatelem. Spisovatelem bych chtěl být hlavně proto, že můj bratr Jáchym nenávidí čtení, takže bych chtěl napsat nějakou knihu, která ho bude bavit a přiměje ho začít číst. A taky proto, že prostě miluji čtení knih.

Chtěl bych psát hlavně knihy pro děti. Celkem mě baví psát a když se rozepíšu tak jsem schopný toho napsat docela hodně. Také bych chtěl být spisovatelem proto, že se mi zdá, že většina dětí čte už jen proto, že je k tomu rodiče nutí, takže bych rád napsal nějakou knihu, která je bude bavit a namotivuje je číst dál další knihy.

Třeba já jsem se ke čtení knih dostal tak, že táta mi každý večer četl knihu jménem Hraničářův učeň, která mě strašně bavila a byl jsem schopný poslouchat tátovo čtení až pozdě do noci. A když jednou táta odjel a já se večer strašně nudil, tak jsem si zkusil něco přečíst a zjistil, jsem že to není tak hrozné, takže jsem si začal číst každý večer sám. A tak doufám že umělá inteligence nenahradí mé vysněné povolání a já se budu moct stát spisovatelem.

Matěj Sekanina - 5.B

Biker a bubeník

Ahoj, já jsem Martin. Chci se stát profesionálním bikerem. Profesionálem se chci stát už od dětství. Začal jsem závodit v devíti letech. Láká mě to, protože na trati si můžeš dělat co chceš – trénovat, závodit, dělat různé triky a další věci. Nejlepší na tom je, že se neustále posouváš dál a dál.

Jezdím dokonce za tým X-ride Team Racing Lešná. Je to sport pro kluky i pro holky. Máme třikrát týdně tréninky pod vedením zkušeného trenéra.

Mým dalším snem je se stát bubeníkem. Začal jsem hrát na bicí před dvěma lety. Bubeníkem se chci stát, protože mi přijde, že bez bubnů písnička není ono. Dědeček je také bubeník, hrál v kapele Harom a Betula Pendula. Můj tatínek je také muzikant, hrál na basovou kytaru v kapele Sbiranico a v jedné známé valašskomeziříčské kapele.

Každé úterý chodím na hodinu bicích k panu učitelovi Kratochvílovi. Má nejoblíbenější písnička na bicí, kterou rád hraji, je Carry On Wayward Son od skupiny Kansas.

Doufám, že se mi to splní.

Martin Schönweitz - 5.B

Smějeme se s Šafíkem

Tradičně pár vtipů ze školního prostředí

„Paní učitelko, můžu si sednout do první lavice?“

„A proč?“

„Abych měl náskok, až zazvoní.“

Učitel: „Kdo z vás ví, co je to trpělivost?“
Žák: „To je, když čekáte, až skončí školní rok.“

Učitelka: „Proč jsi přišel bez sešitu?“

Žák: „Abych měl lehčí tašku.
Myslím na své zdraví.“

„Mami, dneska jsme psali poslední test.“
„A jaký byl?“

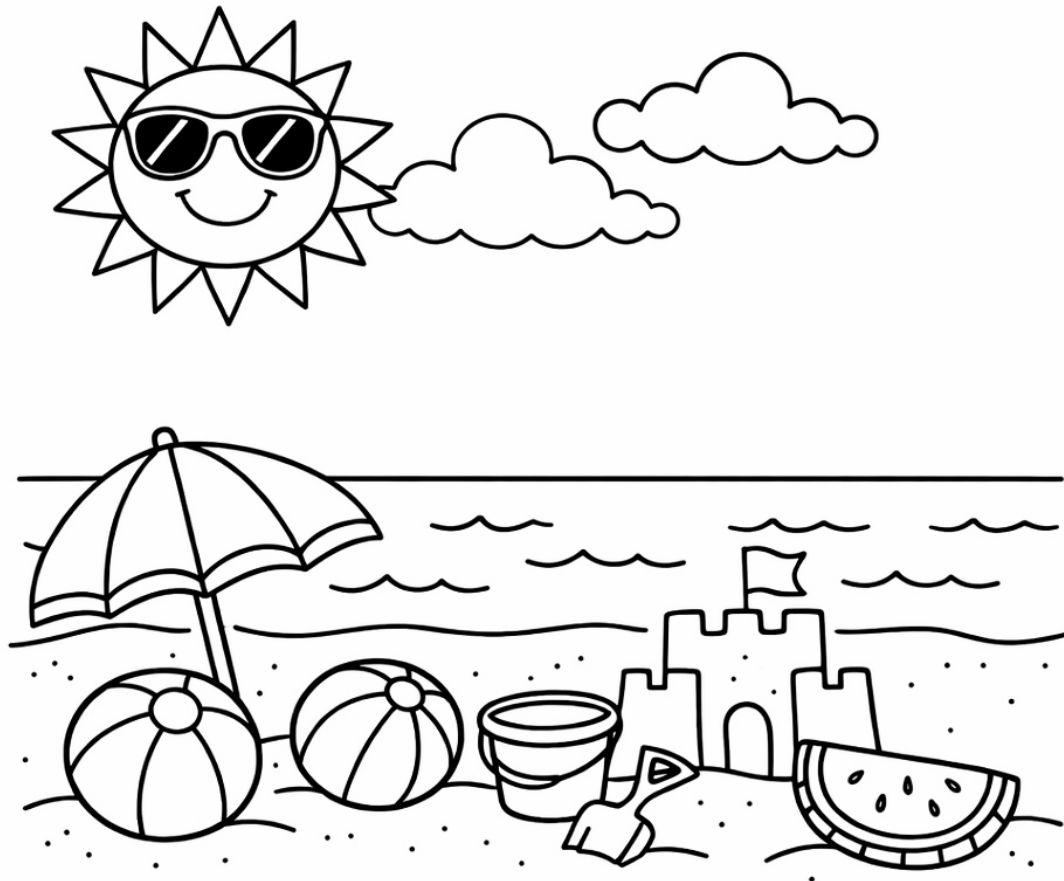
„Paní učitelka říkala, že je to takové malé rozloučení s matematikou.“

„A ty ses rozloučil důstojně?“
„Spíš rychle.“

„Jak poznáš, že se blíží konec školního roku?“

„Učitelé se usmívají... a žáci taky. To se stává jen dvakrát ročně.“

Omalovánka na léto

Když se nakopíruje, může vybarvovat celá třída :))

Hra na akordeon

Akordeon je hudební nástroj, který vytváří zvuk pomocí vzduchu z měchu — podobně jako harmonika.

Skládá se ze tří hlavních částí:

Klaviatura – vydává hlavní tóny.

Měch – jsou v podstatě „plíce“ akordeonu. Tlačí vzduch do různě tvarovaných otvorů, které vytvářejí zvuk.

Basy – několik tlačítek, která slouží jako doprovod. Dá se říct, že akordeon je vlastně několik nástrojů v jednom.

Když se řekne akordeon, většina lidí si představí dechovku. To ale už dávno neplatí. Akordeon se dnes používá v mnoha hudebních žánrech — v rocku, popu i metalu. Objevuje se také ve filmových znělkách, například v Pirátech z Karibiku nebo v Ratatouille.

Akordeon je skvělý nástroj — a pokud umíš hrát na akordeon, zvládneš i klavír.

Pokud tě to zaujalo, přihlas se také do hudební školy!

Michal Vondra - 7.B

Básnické okénko

Naše škola

*Sluníčko už ráno vstává,
škola na nás z dálky mává.
Beru tašku, běžím ven,
začíná nám nový den.*

*V lavicích se usadíme,
všechno se tam naučíme.
Počítáme, píšeme,
společně se smějeme.*

*Učitelka hodná je,
úsměvy nám daruje.
I když je tam občas shon,
slyším krásný školní tón.*

Anna Zdráhalová - 6.C

Letní básnička

*Vstoupili jsme na poslední schod
Už stačí jen udělat hop
Kroužkům pomalu dát pá
A jít zase dál*

*Červen ťuká křídou na tabuli
jaro si balí květy do herbáře
Z lavic už mizí taháky a žvýkačky,
protože výlety startují v plné páře*

*Bazén? Nebo radši hrad?
Co asi bude následovat pak?
Učitelka počítá: „Všichni jste tu?“
a řízky v alobalu voní nám na cestu*

*Naplánuj zmrzlinu, kolo nebo spaní
a rychle, než se něco změní
Vysvědčení schovej babičce pod polštář
a užij si léto tak, jak ho máš rád*

Laura Diváková - 8.B

Svět z ptačí perspektivy

Jak začít s létajícími modely a drony?

Zajímalo by vás létání či focení ze vzduchu, ale netušíte, čím vlastně začít a kolik to stojí? Létání s drony a RC modely letadel je super koníček, který v sobě spojuje moderní technologie, trochu adrenalinu a hlavně hromadu zábavy. Ať už chcete jenom v klidu létat, zkoušet divoké přemety, a nebo točit krásné záběry krajiny nebo měst, ve vzduchu si najde své každý.

Co se dá ve vzduchu vlastně dělat?

Možností je celá řada a rozhodně to není jen o nudném kroužení dokola:

- Letecká akrobacie: přemety, vývrtky nebo let vzhůru nohama pro ty, co mají rádi trochu akce.
- Fotky a videa z výšky: zachycení krajiny, města nebo klidně našich školních akcí z úplně jiného pohledu.
- Pohoda a relax: klidné plachtění nad loukami je také zábavné a musíte se pořádně soustředit!

Začínáme od nuly

Skvělý a levný start pro začátečníky: jestli s létáním teprve začínáte a nechcete do toho hned vrazit všechny úspory, ideální start je Sky King.

Proč je Sky King nejlepší na začátek?

Tenhle model je opravdu levný a hlavně velmi odolný. Je vyrobený ze speciální pružné pěny (EPP), takže když se přistání úplně nepovede a vy s ním „přistanete čumákem do země“, letadlo to většinou přežije bez většího poškození. Navíc se ovládá tak snadno, že se s ním rychle naučíte základní ovládání. Navíc pokud pustíte všechny páčky na ovladači, tak se letadlo samo srovná do rovného letu. Pokud už se ale odvážíte, můžete si vypnout stabilizaci a vyzkoušet si nějakou tu jednoduchou akrobacii.

Chceš adrenalin? Čas na pořádnou akrobacii!

Jakmile dostanete základy do ruky a obyčejné poletování vás přestane bavit, je čas na něco ostřejšího. Na už větší a pokročilejší akrobacii je skvělá volba Turbo Timber Evolution (můžete si vybrat hned z několika velikostí - od 0,5 metru až po 2 metrovou variantu).

Tenhle stroj má síly na rozdávání. Zvládne bleskově odstartovat i přistát na pětníku, ale hlavně vás pustí do divočejších kousků, jako lopingy, výkruty nebo let na zádech pro něj nejsou žádný problém. Je to ideální kousek pro každého, kdo už ví, co dělá, a chce si na obloze pořádně zařadit.

Ale nemusíte se bát. Zvládne létat i pomalu a klidně.

Pohled z nebe: Drony a zachycení okamžiku

Vedle klasických letadel jsou dneska obrovským hitem drony. Ty spíš než na divokou akrobacii slouží jako takové stabilní, létající foťáky.

A že se z vrchu dají vyfotit i natočit úžasné věci, na to nemusíte věřit jen mým slovům. Skvělý dron pro začátek s pořádnou kamerou je DJI Lito X1. Je kompaktní, skvěle drží pozici ve vzduchu a dokáže tak úžasné záběry, že i úplně obyčejná místa vypadají seshora jako z filmu.

Co je vlastně potřeba, abyste mohli legálně vzlétnout?

Létání je sice parádní svoboda, ale abychom hned při prvním pokusu neporušovali pravidla a třeba i nedostali pokutu, je potřeba dodržet několik základních pravidel. Doby, kdy člověk jen vybalil stroj z krabice a šel létat, už jsou trochu pryč. Nebojte se ale, není to žádná věda a dá se to zvládnout za pár minut.

Registrace je základ: pokud má vaše letadlo nebo dron kameru (což má i zmiňovaný DJI Lito X1), nebo váží víc než 250 gramů, musíte se zaregistrovat na úřadě (u nás je to Úřad pro civilní letectví). Je to online, zdarma a zabere to chvíli. Pokud vám ještě nebylo 18, musí registraci s vámi udělat někdo z rodičů.

Nálepka na stroji

Jakmile registraci dokončíte, dostanete své unikátní číslo provozovatele. Tohle číslo musíte mít vytištěné nebo napsané a nalepené přímo na těle dronu nebo letadla. Funguje to zkrátka jako taková espézetka na autě, aby se vědělo, komu dron či letadlo patří.

Žádné těžké zkoušky díky C0

Drony a modely se dneska dělí do různých tříd podle váhy a nebezpečnosti. Pro tyhle naše začátečnické a menší kousky je to nejčastěji kategorie C0. Obrovská výhoda je, že u dronů či letadel kategorie C0 nemusíte dělat žádné složité pilotní testy (které už jsou potřeba u těžších strojů v kategoriích jako C1, C2 atd.). Stačí vám zkrátka jenom ta nálepka s číslem, znalost pravidel a můžete vzlétnout.

Tak co, vyzkoušíte to taky?

Stačí si vybrat, jestli vás láká spíš klasické letadlo, nebo dron s kamerou. Pak už jen stačí najít dobré místo pro vzlet (a hlavně bez stromů, které letadla záhadně přitahují) a jít na věc. Pohled na svět z výšky vás stoprocentně chytne!

Pokud byste se chtěli podívat na nějaké fotky či videa z mého dronu DJI Lito X1, tak pár jich mám na Youtube na kanálu @flycore cz.

Mikuláš Pavlík - 6.A

Loučíme se s deváťáky

V tomto školním roce nás opouští třída 9.A paní učitelky Zavičákové a 9.B pana učitele Navrátila.

Přejeme jim jen to nejlepší v dalších životních etapách!

9.A

9.B

